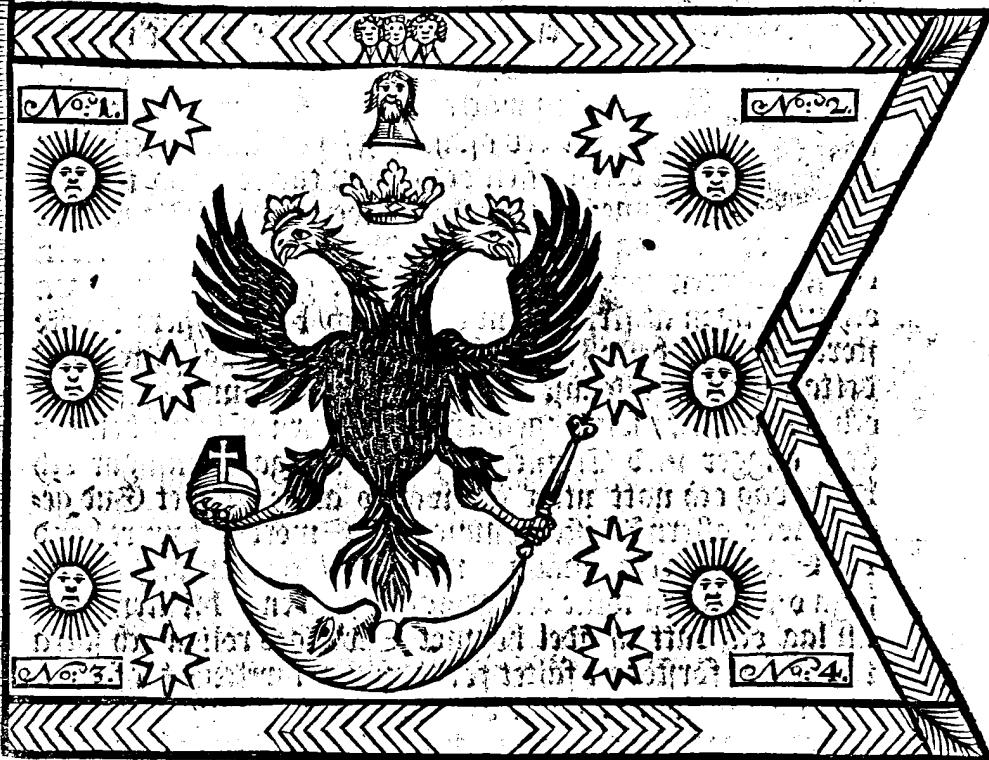

Afmåblning

Och fort

W. Horn

Bestrifning

uppå den

PROVINCIAL Fahna /

som är tagen af Rysarna wid Dorpt / tillijka
med flere armaturer och transporterade saker / uti
sin Lodior /

i förledne October Månad

Anno M DCC.

Asom et hastigt fngande rychte om en
wid Dorpt af Dyssarna tagen Provincial
Fahna upväckt mängas nyfikenhet til at frä-
ga efter des afriktning/ den samma också här
å orten af en och annan curios hand tecknad
finnes: fördenkul hafwer män des Figur samt
en kort beskrifning i medlertid meddela welat/ til des tiden
och lägenheten något önskeligt tilfälle gifwer grundeligen
och utförligen at skrifa om denne/ och/ kan stee/flere Dysske
store Fahners bestaffenhets/ bruuk och uttydning/ gifwandes
detta för tiden allenast anledning til at bestinna af sådant
och mehra sligt/ som dageligen höres/ huru oss/ som hemma
äre/ åligger med Christeliga och hierteliga suckningar och
böner dag och natt utan återwändo at bedia/ det Gud ge-
nom wår allernådigste Konungs sin Smordas tappre hand
och Swånsta krigsmänn/ nedlägga/ förtrampa/ bort-
jaga och förgöra wille den grymma fienden/ hwilken emot
all lag och rätt af idel högmöd Sweriges roliga och säkra
tilstånd at förstöra i fältet fördt en stor myckenhet af folck/
som med allehanda galne och fåfänge inbillningar betaget
är och genom sådane teckn och fahnor retas til et barbariskt
raserij och öfwerdådigt wäsende. Ty/ ehuruwäl de gamla
först begynt at bruka wiså teckn och fahnor til den ånda/på
det deras krigsfolk uti drabningar/ när de antingen råkat ja-
ga fienden eller fienden trängt sig in emellan dem/ skulle
weta råtta sig derefter och gifwa sig des bättre tillbaka uti
sticket til sin hoop: Så hafwer man dock likwål uti följande
tider taget sig före sådane belåten och figurer eller bokstäfwer
at sättia uti fahnorna; hwaraf fienden så wål/ som under-
sätare och krigs-nächtar sköna kunde/ hwad för inbillning
den som kriget fördt/ haft om sin saak och des utgång/ som
ofta

ofta både dristigt nog blifwet författat och åländiglychttat.
Och sammalunda synes denna fahnan wara af högmödiget
sinne inoventerat och förfärdigat/ när man betrachtar hen-
nes bestaffenhets och innehåld. Fahnestängen är sin och en
half aln lång/ klädd med röd Skarlakan/ fäldtet eller sielf-
wa fahnan på båda sidor lika af rödt Damast/ fem alnar
lång och fem alnar bred/ men yttre kanten alt om kring af
guld och röd Damast hwart om annat/ och knappen med
spegen åfwan på fahnestängen förgylt: Af hwil-
kens storlek skönes/ at den är en Regements Fahna/ såsom
Strelitseres Fahnor äre/ hwilken twänne karlar bära i fäld-
tet och deras trummor med en hoop pipare beledsaga/ til at
upmuntra soldaterna at sächta därwid in til sin yttersta
blodsdroppa. Och/ såsom hoos dem wåhuligt är/ at deras
Regements Öfwerstar slika Fahnor göra låta efter sit sinne
och behag/ så finner man/ at denne Fahnan deras Öfwerste
och Höfwidsmann uti Plezkowiske Provintsen förfärdiga
låtet; aldenstund de uti fahnan och des fäldte på fyra stäl-
len/ som de fyra nummer utwisa/ inskrefne Dysske orden
säker esterrättelse därom gifwa. Ty No 1. står: Anno 7201.
den 1. Martii är fahnan under de store Herrar Tzarernes
beskydd giord. No 2. står: de med Gudz Nåde store Her-
rar Tzarer Iwan och Peter Alexiowits de större och wid
Dyssland stälk ärhållare/ No 3. står: det Plezkowiske Her-
skapets uti Dcolnizen Boywoden och Namichtnehen af Ni-
sengorad Matffewits Dproornits namn med hans camerader
och sällskap. No 4. står: Stolnicken och Öfwersten Iwan
Micaklowits af Plezkowiske första Regimentet.
Detta åhrtahl 7201. betyder det sutusende tuhundra de oc
första åhr/ såsom de räknå på Grekiskt sätt/ efter werdenes
skapelse/ hwilket hoos oss warit hafwer/ efter Christi wår Sa-
liggörares börd/ åhr 1693. aldenstund Dyssarna sådant årtal
brukat

brukat in til förledet år/ då den nu regerande Czaren dem anbefalt hafwer/ at de med de andre Christelige folk och riketen begynna skulle nya åhret/ hwilket hoos dem tilförene haft sin begynnelsse uti September månad/ uti Januario/ och de samma gång på Nyårs dagen måst skrifu på sina portar och huus 1700. til at dermed bemärka/ huru som de med ingången af det nya seculo/ efter somligas mening/ tillika wedertaget den allmänna tide-räkningen.

Och gifwer åhrtalet med de andra omständigheter/ därom något mera förmåles nedan före/ anledning til de tanckar/ at denna fahnan gordt är den tiden / då kriget förhadades uti Ryssland med Turkarna/ som Czaren den tiden tänckte aldeles at förgöra/ och det Turkiska Regimentet til sig draga.

N:o 2. nämnes om de bägge Ryssiske Regenter Iwan och Peter Alextowitz/ som märkeligt är: Ty af samma rikets historie kan man inhämta tilfylllest/ huru den nu regerande Czarens sinne alt ifrån ungdomen varit benågen til at sträfwa efter macht och myndighet/ medan han straxt efter sin Faders död draget Regimentets styrelse til sig/ och/ fast Strelikerne/ sedan de säge/ at han sin Thron särdeles befästa wille genom den Familiens råd/ hwilken de akramäst hatade/ däröfwer också den tiden kommet åstad et så wåldigt uplop / at de många förnähma personer på sielfwa Borggården utan gensägelse upofwat och alt sit företagande därmed entstyllat/ at de föregifwet sig sådant göra för den äldre brodern Iwan/ han likwål förmat sin egen broder där til/ at han framträdt och offenteligen betngat för sine swage ögons och andre bräckligheters skull icke kunna föra Regimentet. Och är det förden skull notabelt / at / sedan brodern lika som afdankat och öfwergifwet styrelsen / bägges namn likwål här införes. Men allramäst måste bemärkas härwid/ at de kallas wid Rysslands sielf århållare; hwilken

Titul

Titul öfwerens kommer med de hedniste Konungars store namn och titlar/ och/ såsom han är försmådelig emot Gud/ hwilken allenast Konungar in- och affätter/ nogsamnt och tydeligen tillkänna gifwer/ det Gud den allrahögste i sinom tid hämnas lärer på denna stora Fursten i Moscou och sin åhragentaga/ at den/ som påctar på sin macht/ lærer röna künna Guds den allrahögstes Majestät och Härlighet.

Sidst gifwer N:o 3 och 4. tillkänna det samma/ som åfwan före omtalt är/ at denna fahnan Öfwersten och Höfwidsmannen öfwer det Plescowiske första Regimente lätit förfärdiga. Hwaraf widare bekräftas/ at öfwerdåd och högfärd det Ryssiska folck/ som des regent/ intaget hafwer; hålft det uti werlden bekant/ at/ där et sådant regimé despoticum föres ibland folket/ som hwar och en wet uti Ryssland allenast galla/ underfåtaren ey annat gitter/ än at hykla med sin höga Öfwerhets inbillning.

Hwilken inbillnings rådande nu siälfwa Fahmans innebåld och afmålning förklarar:

Uti kanten åfwan öfwer det andra är en figur infatt/ som skal betyda den heliga Treesaldigheten; som utan twifwel wore et teckn til en helig tro/ om des allraheligste wyrdnad förklarar kunde med sådane teckn och slik fahna: Men deras afmåhning weta wi nogsamnt af Guds ord wara den treenige Gud emot/ såsom Ryssarnas lähra dertil i sådant måhl med de Bräckers traditioner sträfwer emot de sanna Christnas troo/ i det de icke bekänna/ at den helige Ande utgår af Fadrenom och Sonenom.

Därunder yppar sig ock så deras afgudadyrkan genom det beläte af St. Niclas; hwilken de såsom de Påfwiske sina hälgon åhra med sådan åhra och wyrdnad/ som Gudi tilhörer/ at där af slutas kan dem med sin Gudstienst wara en styggelse för Gudi den treenige.

Under

Under det samma skådes tree Cronor/ öfwer Ornen/ hwar-
igenom synes/ at den Ryssiske Tzarens myndighet betecknas/
den han alltid sökt at yrka/ neml. Öster och Norr at råda/ och
det under sit Rikes Crona; men de, som ransakat de gamla
historier/ weta nogsamnt/ huru som den Orientaliske Kånsare-
Cronan hörer til det Christelige Kånsaredömet/ hwilkes re-
gent Constantinus Magnus den första Christelige Kånsaren
det gamla Byzant; gordt til sit säte/ där af des Residente-
stad/ hwar nu den Ottomåniske Porten finnes/ Constanti-
nopel kallad är: och de Nordiske Sweriges Land lär Gud
den treenige genom sit nådige beskydd således förkwara/ at/
såsom tilförene håndt/ sammaledes hådanester all werlden
bekänna måste/ Gud beskärmar sit andeliga Israel och fö-
rer den barbariske Tyrannen åter tillbaka med blygd och skam
dit/ tådan han kommen är.

Sielfwa Ornen wisar det samma/ som nu ontalt är/ al-
denstund denna Ornen icke synes vara af den natur/ som Or-
nen är/ at des uprichtiga öga skulle kunna see uti den rena
Solnes lius/ utan man sig fast försäkra kan/ at/ såsom om
kråkan tales/ hwilken sig smyckade med fremmande fjädrar/
men på sidlychtonen/ när hwar fogel tog sit igen/ måste nakut
skämmas/ sammaledes Gud den rättfärdige de falska leder/
som Tyrannen med sin arga list och iffundighet nu betiena/
lärer på skam komma låta och hans hela förhoppning/ när
det til slutet ländet/ icke allenast om intet blifwa/ utan och
honom sielf låta blygas för det/ han emot all rättwisa be-
gynt hafwer/ ja at hans örnefjädrar förtära lære des egna
krafter til ånteligt fördärf.

Det Aple/ Ornen håller i sina kloer/ lärer en matsk för-
tära och des Spiras last och tunga lärer wädret förtaga.

De tre Solar och fyra stjärnar/ som stå på ömse sidor/ äre
mycket prächtige. Men hwar finnes de? Alexander syntes
mycket

4
mycket wisligare hafwa swarat/ at himmelen en Sol och ris-
ket en Konung talar/ men at här sex solar afmalade äre och
otta stjärnor/ gifwer klarligt bewis/ at här uti denne fahnans
förfärdigande en ogrundad inbillning rådt hafwer/ som dit
måhlat/ hwad den sielf icke wisse/ och gifwer den förhoppning/
at/ såsom de Solar/ som af moln och wattuskvar synes re-
præsenteras/ utan wärkan förgås/ altså och den Ryssiske in-
billningen förswinna lär/ och/ såsom eliest bara sin planeter
äre på himmelen/ som uti osamt lopp/ sins emellan räknad/
kringgå himmelens kreds/ den ottonde Ryssiske Planeten så-
som et oordentligt wäsende et fehlachtigt astrum och en wil-
farande stjärna wara lärer/ som undergår til sit eget fördärf.

Swartil den under Ornens fötter ställde Månan klart
witnessbörd framställer. Ty Månan är det tecken/ som Tur-
kiet förer/ hwilket denne Ryssiske Tzaren aldeles tänckt at
upsluka; men tiden hafwer bracht med sig denna förfaren-
het/ at/ ehuru den Ryssiske Ambassadeuren/ oachtadt den
Turkiske Bassas påminnelse/ med sit skrep anländt til Con-
stantinopel/ sin dristighet at betyga/ och gordt præten-
sion på det Orientaliske Kånsaredömet/ Tzaren likwål icke alle-
nast alt detta sacket sökt at släppa/ utan och de största och
yminigste glädieteckn uttrat och betedt/ då han bara still-
stånd och några års fred erhållet medelst allehanda efter-
gift oc förmedlande/ på det han andra dagen därpå kunde för-
klara kriget emot det wälsignade Swea-riket. Men/ hwad
nytta han af sådan trolöshet/ twärt emot det Kongl. May:ts
til Swerige war allernådigste Konungs splendide Sän-
ningebudet gifne Löftet/ hafwer at förwänta/ kan hwar och
en sluta/ som besiner Guds oföränderliga rättfärdighet oc på
de falska städse bewiste hämd och straf. Utan twiswel lär alt
detta emwändas/ genom Guds bistånd/ til Sweriges heder/
glädie och förmon. Gud den treenige/ som denna Fahnans
gifwe

giffwet i Sweriges händer/ at Guds barn märka stole/ huru
den heliga Treenighet icke i samningen åkallas kan af dem/
som wanhedra den allraheligsta Treenigheten/ emot dem/
som Gud den treenige åhra och dyrka uti sann Evangelisk
troo/ åger ännu den machten at gifwa hans städer och mehra
uti de Swänskas händer/ innan Moscow hinner til sin sä-
kerhet. Och Gud/ som är Abrahams / Isaacs och Jacobs
Gud/ är beredd uti de trogna Swenska barnens hiertan at
uptända en glädies eld/ emot St. Niclas asgudadyrkare/på
hwillkens dag Stockholm förfara måste/ at de orenas härbar-
ge genom eld förtårdes: Den Ryssiske Bileam skal wän-
da sig och wålsigna Sweriges wålsignade Christen/ at det
barbariske folket måste tilstå/ Herrens nåd är öfwer Sverige
hwar mårgon ny/hans rättferdighets Sol skiner ewiöerligen
uti de wålsignade Norrlanden/ och himmelens teckn kunne
icke skada de trogne/ men den Ryssiske örnens wingar måste
förtåra hans egen kropp/ som Sweriges hielpsame wayn i
fordom tid styrckt hafwa/ at de grymma fiender måste fly
wid månesten och dölja sig om dagen/ til des de uti en rätt
och oförfalstad troo tilbedie Herren/ som Sol och Måna ska-
pat hafwer til stadigt sten öfwer werlden.

Med hwillken hiertelig önskan man denna gången sluter/
til des den hela Evangeliske skara med Sverige sin allmäne
Triumph- Wisa sunga lärer/ då wi alle med glad röst säja
welen:

Gud den treenige ske heder prijs och åhra/
Som Swerges Cronor tree beskyddar med sin
hand!

Han wårdes Konungen på sine wingar bära/
Och uti fiende land til frid för Swea-Land!